

ZGROMADZENIE MISJONARZY OBLATÓW MARYI NIEPOKALANEJ

Prokura Misyjna

POZNAŃ, PAŹDZIERNIK 2018

WIADOMOŚCI

MISJE-OBLACI.PL MISYJNE.PL

SŁOWO DYREKTORA

MARIAN LIS OMI

Dyrektor Prokury Misyjnej
Misjonarzy Oblatów

Drodzy Przyjaciele i Sympatycy misji oblackich!

Przeżywamy październik – miesiąc poświęcony Matce Bożej Różańcowej. Gromadzimy się na modlitwie różańcowej w kościołach, kaplicach i przy figurach, by wypraszać sobie i innym ludziom łaski potrzebne do życia, działalności, realizacji powołania, zbawienia. Do odmawiania modlitwy różańcowej zachęca nas Maryja, Kościół. Różańcem mamy otoczyć cały świat i każdego człowieka, naszych misjonarzy i misjonarki. Szczególnie mamy pamiętać o papieskiej intencji ewangelizacyjnej na październik 2018 r., która brzmi: „Aby osoby konsekrowane rozbudziły zapał misyjny i były obecne wśród ubogich, zepchniętych na margines i tych, którzy nie mają głosu”. Jezus powołał Apostołów w konkretnym celu. Być z Jezusem i głosić naukę – to podstawowe zadanie uczniów. Wszyscy, którzy chcą iść za Jezusem i naśladować Go, są powołani do głoszenia Ewangelii. Tak jest w przypadku każdej formy życia konsekrowanego. Kto decyduje się na życie zakonne i ślubuje Bogu postępowanie według rad ewangelicznych, musi stać się misjonarzem. Osoby konsekrowane mają być wrażliwe na działanie Ducha Świętego. Bo to nie ludzie prowadzą misję, ale sam Duch Święty. To On porusza serca, ukazując kolejne obszary zaangażowania, możliwe tak dla męskich, jak i żeńskich zgromadzeń, a nawet współpracowników świeckich. Wszystko po to, by ci, którzy poszli za Nim, nie gnuśnieli, ale dawali świadectwo życia dotkniętego Ewangelią. W październiku więcej myślimy o misjach. Okazją są choćby obchody Światowego Dnia Misyjnego, który przypada w przedostatnią niedzielę miesiąca. Papież Franciszek przypomina,

UKRAINA

Praca w Kijowie

UKRAINA

Kijów. Spotkanie z bezdomnymi

ARCH. BR. SEBASTIAN JANKOWSKI OMI

że „od osób konsekrowanych wymaga się, by wsłuchiwały się w głos Ducha, który je wzywa, by szły na wielkie peryferie misyjne, pomiędzy ludzi, do których nie dotarła jeszcze Ewangelia”. Doświadczenia ostatnich dziesięcioleci pokazują nam, że zgromadzenia, które to robią, cieszą się nowymi powołaniami z krajów misyjnych i w kolebce ich powstania. Te, które wymiar misyjny zaniedbały, wpadły w zastój, w pustkę zniekształcającą ich charyzmat. Dzieje się to także w Polsce. Dlatego wyznaczając tę intencję ewangelizacyjną na październik, papież Franciszek wskazuje nam, byśmy się modlili za osoby konsekrowane, by rozbudziły swój zapał misyjny i były realnie obecne w krajach misyjnych, wśród ubogich, zepchniętych na margines społeczny i tych, którzy nie mają głosu. Dlaczego? Bo tam jest Jezus Chrystus, i tam chce być poznany. Wszystkim Przyjaciołom Misji Oblackich polecam szczególnie tę intencję modlitewną

w październiku. Można to czynić, odmawiając różaniec wspólnotowo lub prywatnie. Zakończyliśmy tegoroczny okres regionalnych zlotów przyjaciół misji. Ostatnie odbyły się w Krośnie Odrzańskim i Lublińcu. Wszystkim uczestnikom, organizatorom, zelatorom, misjonarzom z kraju i zagranicy, wspólnotom oblackim i parafiom diecezjalnym składam serdeczne Bóg zapłać za budzenie i pogłębianie ducha misyjnego, troskę o dzieło misyjne prowadzone przez Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej. Na urloпах przebywają w Polsce misjonarze z Madagaskaru: o. Mariusz Kasperski, który obchodzi 25-lecie kapłaństwa, o. Kazimierz Kwiatkowski pracujący na wyspie La Réunion, o. Stanisław Kazek z seminarium oblackiego w Fianarantsoa oraz o. Stanisław Oller, najdłużej pracujący oblat z Polski.

O. Marian Lis OMI

O. Marian Lis OMI

BRAT SEBASTIAN JANKOWSKI OMI PRACUJĄCY NA UKRAINIE,
w Kijowie, przesyła wiadomości o pracy z ubogimi.

Pozdrawiam Was gorąco z obłackiego domu w Obuchowie koło Kijowa – głównego klasztoru w Delegaturze Ukraińskiej. Przeżywamy tu swoje roczne rekolekcje – jest nas 30 ojców i braci ze wszystkich 11 domów obłackich na Ukrainie i w Rosji. Nauki rekolekcyjne głosi o. Sebastian Wiśniewski OMI z Kodnia. My, zakonnicy, też potrzebujemy rekolekcji, odnowy i umocnienia duchowego, by móc dobrze pracować na niwie Pańskiej, a tu, na Ukrainie, nie jest to łatwe.

Chciałbym dzisiaj podzielić się z Wami, moi drodzy, radościami i trudnościami mojej pracy w Kijowie. Moim głównym zadaniem jest posługa ubogim, bezdomnym i chorym. Wraz ze współpracownikami z „Caritas-Spes” pomagamy ludziom biednym doświadczyć dobroci i spotkać Boga. Dajemy im nadzieję na przyszłość, budzimy w nich poczucie, że są ludźmi – Bożymi dziećmi i mają swoją godność, choć na co dzień trudno im tego doświadczyć.

Jednym z moich najbliższych współpracowników jest Igor. Co ciekawe, nosi to samo nazwisko co ja – Jankowski – choć to nie rodzina, ale, jak widać, sporo nas łączy... Ma 45 lat, przez wiele lat był bezdomny, jest sierotą, wychowywał się w internacie, gdzie o Bogu i wartościach chrześcijańskich się nie mówiło. Przeżył wiele – stracił pracę, opuściła go żona i w wyniku tych nieszczęść został na ulicy. Gdy go spotkaliśmy, chciał zmienić swoje położenie oraz pragnął pomagać nam służyć innym, takim jak on, ubogim. Wtedy też zbliżył się do Kościoła, spotkał Boga, ukończył cykl katechez i przystąpił do pierwszej spowiedzi i Komunii św. Obecnie od półtora roku pracuje oficjalnie w Caritas – jest pracownikiem socjalnym, otrzymuje pensję i mieszka ze starszym, sparaliżowanym człowiekiem. Rodzina nie ma możliwości się nim opiekować i poprosiła Caritas o pomoc. Igor go dogląda, opatruje, sprząta, gotuje mu obiady, ale najważniejsze – przywrócił mu sens życia i jest dla niego jak syn. Widząc historię życia Igora, jestem pełen podziwu, jak człowiek może się zmienić, jak wiara w Boga, ale i w siebie, może dodać sił i podnieść kogoś z dna.

Jest też kilku innych bezdomnych, którzy są wolontariuszami i regularnie pomagają nam przy rozdawaniu posiłków. Kilka razy w tygodniu rozdajemy je w sześciu różnych punktach w Kijowie. Ci ubodzy-wolontariusze dają świadectwo innym, bezdomnym, a także ludziom obcym, przechodniom, że choć sami są ubodzy, potrafią pomagać bliźniemu. Dla mnie i moich współpracowników to mocne świadectwo, że dobroc otrzymana zmienia człowieka – zmienia przede wszystkim jego serce.

Innych czterech bezdomnych, którzy chcą zmienić swoje życie, bo mają dosyć ulicy i marzą o własnym domu i pracy, ale sami nie potrafią wykonać tego kroku, skierowaliśmy do ośrodka Caritas w Zaryczanach k. Żytomierza. Mieszkają tam od stycznia, pracują w gospodarstwie, pilnują terytorium, sprzątają i pomagają

UKRAINA

Kijów. Punkt rozdawania posiłków

ARCH. BR. SEBASTIAN JANKOWSKI OMI

w przyjmowaniu grup, które przyjeżdżają do Zaryczan. Pomagają też mieszkańcom okolicznych wiosek w pracach polowych. Otrzymali szansę, by stanąć na nogi i zmienić swoje życie. Generalnie ich pobyt w ośrodku w Zaryczanach przynosi owoce, zmienia ich sposób myślenia i przygotowuje do życia w społeczeństwie. Jednak są i problemy – jeden z nich, Andrij, przeżywa właśnie kryzys – chce wyjechać, tęskni chyba za starymi przyzwyczajeniami, trudno mu się przestawić na inny styl życia. Nic nie robimy tu na siłę, ma wolność, może w każdej chwili wyjechać, jednak staramy się go podnieść na duchu i pomóc mu przetrwać kryzys. Koledzy rozmawiają z nim, zachęcają go, by nie rezygnował. Tworzą wspólnotę, która pomaga im wytrwać i przygotować się do życia w świecie...

Oblaci na Ukrainie pomagają ubogim nie tylko w Kijowie, ale także w innych miastach, gdzie pracują. W Obuchowie działa z powodzeniem „Dom Miłosierdzia”, gdzie biedni jedzą obiady, modlą się i otrzymują pomoc medyczną. W Połtawie oblaci pomagają studentom z Afryki i uchodźcom z terenów objętych wojną w Donbasie.

Gdy pracuję wśród ubogich, nasuwa się często refleksja i pytanie: czy warto pomagać, gdy nie jesteś do końca pewien, że przychodzą do ciebie naprawdę potrzebujący, że może niektórzy są nieuczciwi? Czy warto, nawet jeśli oszuka cię 99 osób, wyświadczyć pomoc jednemu człowiekowi, który rzeczywiście tego potrzebuje? Myślę, że warto.

BR. SEBASTIAN JANKOWSKI OMI
OBUCHÓW, 20 WRZEŚNIA 2018 R.

**Składamy serdeczne BÓG ZAPŁAĆ
za złożoną ofiarę**

OFIAROWANA KWOTA

KONTAKT

PROKURA MISYJNA

Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej
ul. Ostatnia 14; 60-102 Poznań
tel. 61-830-76-31; 61-830-65-33,
e-mail: sekretariat@prokuramisyjna.pl
prokmis@oblaci.pl

www.misyjne.pl,
www.misje-oblaci.pl
Nr konta PKO BP S.A.
I Oddział w Poznaniu
nr 18 1020 4027 0000 1202 0031 7198
Przeznacz 1% na misję: KRS 0000327951.

Szanowni Państwo, jeśli otrzymali Państwo tę korespondencję przez pomyłkę bądź nie chcecie jej otrzymywać, informujemy, że zgodnie z Dekretem ogólnym w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w Kościele katolickim z dnia 13 marca 2018 r., mają Państwo prawo do dostępu do treści swoich danych i ich sprostowania, usunięcia ich i zapomnienia, ograniczenia przetwarzania oraz prawo do przenoszenia danych. W tym celu prosimy o kontakt pod adresem: iodo@prokuramisyjna.pl. Jednocześnie informujemy, że niniejszy Biuletyn jest formą potwierdzenia otrzymanej darowizny.